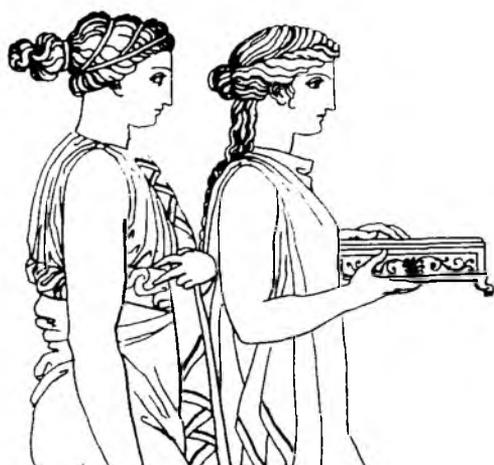

Εχεις μια θηκη που μυριζει αναχωρηση
κι αποψε βρεχει κυτταρα με ολοκληρα τα ματια.

μεσα στις παρενεργειες και τα φασματα του ποθου
μεσα σε συντριβες κι αποστροφες κι επαναληψεις
Μεσα απο ομιχλη και νερα ανεωχθεντων ταφων
με το τυφλο φουστани των μαρσιποφορων
στο γαλαξια εμφανιστηκε η Ελενη

σαν αφορετο ρουχο, σαν χαμογελο χλοης
παραδομενο στη λαγνεια των ασωματων.

Tienes un estuche que huele a despedida / y hoy cae lluvia de
células con los ojos completos. // por dentro de las fuerzas y
espectros del anhelo / por dentro de quebrantos y de rechazos y
reiteraciones / desde dentro de nieblas y aguas de tumbas / con el
vestido ciego de los marsupiales / en la vía láctea se apareció
Elena // como ropa de estreno, como sonrisa de la hierba, /
entregada a la lascivia de lo incorpóreo.

